

Proposat d'acord al Ple

**MANIFEST DEL DIA MUNDIAL DE LES PERSONES REFUGIADES 2022. EXP.
ALC 2022 89 2**

La manca de vies legals i segures genera l'existència de rutes de fugida mortíferes i espais de pretesa acollida temporal on es vulneren els drets humans i es menysté la vida. La crisi d'Ucraïna ha demostrat que l'origen de les persones en moviment determina els seus drets a les fronteres i que és possible brindar protecció internacional a la població refugiada. La ràpida resposta a Europa fa evident que no hi ha una manca de capacitat per acollir, sinó una manca de voluntat política. Actualment ja s'ha superat la xifra de 100 milions de persones desplaçades forçoses al món, i encara n'hi ha milers encallades en condicions infrahumanes a camps de persones refugiades a Grècia, al corredor dels Balcans a la frontera de Bielorússia amb Polònia, a Iran i Pakistan, al Líban, a Palestina, a la frontera occidental euroafricana: Illes Canàries, Ceuta i Melilla, a l'Àfrica Sudsahariana, a la frontera de Mèxic amb els EUA i Centreamèrica, i molts altres llocs del nostre planeta, però són crisis oblidades.

Segons l'organització Caminando Fronteras, el 2021 va ser l'any més mortífer a la frontera Occidental Euroafricana des que en tenen registre, amb 4.016 morts en 214 naufragis, és a dir, una mitjana d'unes 12 persones mortes o desaparegudes al dia. De totes elles, els cossos del 95% no s'han pogut recuperar. La majoria d'aquestes morts s'han concentrat a la Ruta Canària, la més activa a conseqüència de la militarització del Mediterrani i la més mortífera per segon any consecutiu.

A principis de març de 2022 unes 2.500 persones d'origen subsaharià van intentar saltar la tanca de Melilla, l'intent més nombrós registrat mai segons la delegació del govern espanyol, en el qual va haver-hi desenes de ferits i devolucions en calent de menors, una pràctica il·legal a l'Estat.

Per altra banda, Síria continua vivint un conflicte latent i segueix havent-hi milions de persones refugiades i desplaçades internes que fugen de la violència. El mateix passa amb les persones afganeses: més de 2 milions s'han vist forçades a desplaçar-se a països veïns com Iran i Pakistan, o amb els prop de 2,5 milions desplaçats interns d'Etiòpia que han fugit de la guerra a la regió del Tigray.

Davant la crisi enquistada del refugi, el municipalisme català ha de tenir un paper important en la lluita contra l'oblit i la discriminació. Segueix sent necessari pal·liar el patiment humà en les rutes de fugida i als països de primera acollida, i per això des de l'Ajuntament de Sant Just Desvern ens comprometem a seguir aportant recursos i a seguir treballant per revertir la situació inhumana en què es troben milers de persones arreu. També per activar tots els mecanismes que estiguin al nostre abast per garantir una acollida digna a casa nostra.

Ajuntament de
Sant Just Desvern

Amb motiu del Dia Mundial de les Persones Refugiades volem recordar que ara i sempre, des del municipalisme català treballem perquè existeixin vies legals i segures que garanteixin la vida de la població en moviment, vingui d'on vingui, perquè el refugi és un dret, i l'acollida digna, una obligació.

Sant Just Desvern, 15 de juny 2022
Ref.: ALC 2022 89 2